

Prima instanță: Judecătoria Soroca
(judecător Gh. Mîțu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
(judecători Stela Procopciuc, Elena Grumeza, Adriana Garbuz)

Î N C H E I E R E

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Negru Fiodor,
în cauza civilă la cererea depusă de Negru Fiodor, persoană interesată Consiliul raional Soroca, Consiliul comunei Stoicani, Primăria comunei Stoicani privind constatarea faptului confiscării bunurilor în urma represiunilor politice,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Negru Fiodor și menținută hotărârea Judecătoria Soroca, sediul central din 01 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data 03 noiembrie 2015, Negru Fiodor s-a adresat cu cerere privind constatarea faptului confiscării bunurilor în urma represiunilor politice, indicând faptul că este fiul lui Negru Emilian, decedat la xxxxx și Negru Efrosinia, decedată la xxxxxxx, născut la xxxxxx, fapt ce se confirmă prin certificatul de naștere xxxxxx, eliberat la 25 mai 2010 de OSC mun. Chișinău, moștenitor legal a lui Negru Emilian (în temeiul certificatului de moștenitor legal din 05.06.2015, dosarul succesoral nr.2/11- (271) din 01.09.1992, eliberat de către notarul public Danu Inga) și nepotul Elizavetei Negru (decedată la xxxxxxxxx), moștenitor testamentar a Elizavetei Negru (certificat de moștenitor din 08.06.2015. înregistrat cu nr.5826, dosarul succesoral nr.321807/75/09, eliberat de către notar public Vizant Mariana) (f.d.2-16, vol.I).

În motivarea cererii petiționarul a invocat că, la data de 13 iunie 1941, Negru Feodor xxxxx, născut la xxxxx, originar și locuitor al satului Stoicani, raionul Vertiujeni, județul Soroca a fost arestat în baza certificatului emis de către organele de stat N.K.G.B, și N.K.V.D. din 11 iunie 1941 și împreună cu Negru Ioana xxxxx a.n. zzzz, Negru Valentina Feodor a.n. zzzz, Negru Emilian xxxxx a.n.zzzz, Negru Elizaveta xxxxxx a.n.zzzz au fost deportați în Siberia, URSS.

Prin răspunsul Procuraturii Generale a RM nr.21(13) - 1766/90 2595 din 06.11.2014, petiționarul la adresarea sa a primit 3 certificate de reabilitare: 1. pe numele lui Negru Feodor xxxxxxxt; 2. pe numelui lui Negru Ioana xxxxxx, Negru Elizaveta xxxxxx, Negru Emilian xxxx și Negru (Indricean) Olga xxxxxx; 3. Negru Valentina xxxxr.

Petiționarul susține că, în urma arestării familiei Negru, la 13 iunie 1941, toate bunurile imobile și mobile, cât și animalele domestice, păsările, produsele agricole și alte bunuri ce i-au aparținut lui Negru Feodor xxxxt, Negru Ioana xxxx și Negru (Indricean) Olga xxx, cu drept de proprietate - au fost confiscate, naționalizate și transmise la MTS al satului Stoicani, raionul Soroca, RSSM (conform art. 58-4 CP al RSFSR din 22.11.1926, care prevedea privațiune de libertate și confiscarea tuturor bunurilor).

Consideră că lista averii indicate în procesul-verbal de inventariere din 1941 și transmise la păstrare lui Codreanu Ion, din s. Stoicani, fiind la fața locului în calitate de custode nu este deplină, de aceea solicită sa fie constatat faptul de posesie și folosință a bunurilor imobile și mobile compusă din 269 poziții, potrivit listei anexate la cererea de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul central din 01 februarie 2017, cererea petiționarului Negru Fiodor s-a admis parțial. S-a constatat faptul confiscării și naționalizării averii bunurilor imobile și mobile în urma represiunii politice și deportării din 13 iunie 1941 de la Negru Feodor Xenofont, a.n. 1892, originar și locuitor al satului Stoicani, raionul Soroca. S-a constatat faptul de posesie și folosință a bunurilor imobile și mobile care au aparținut în proprietate lui Negru Feodor Xenofont a.n.1892, originar și locuitor al satului Stoicani, raionul Soroca, potrivit procesului-verbal de inventariere din 1941 și transmise la păstrare lui Codreanu Ion din satul Stoicani, fiind la fața locului în calitate de custode, a următoarelor bunuri: una casă cu 2 camere, una bucătărie, 2 antreuri, cu 7 uși 8 ferestre (8 geamuri sparte); un balcon închis din scânduri cu sticlă, un balcon deschis din scânduri; una clădire cu o bucătărie de vară cu 3 ferestre o ușă și două despărțituri cu câte o ușă, totul acoperit cu șindrila; una clădire acoperită cu șindrila cu o cameră și bucătărie având 4 ferestre 2 uși, un antreu și una cameră magazie cu o ușă, la această clădire atașat un grajd cu 2 despărțituri, 3 uși și o fereastră; una clădire acoperită cu țiglă, magazie de piatră cu 3 despărțituri, 2 uși, 3 ferestre, atașat un sarai de piatră acoperit cu șindrila, o ușă; un coșar pentru porumb din scânduri cu acoperiș din șindrila; un beci de piatră; un coteț pentru găini; una latrină din scânduri; gard de scânduri împrejurime; 15 scânduri diferite lungimi putrede; 4 lemne pentru țesut covoare; 4 pâlnii de țiglă; 5 carnizuri pentru perdele la geam; 13 scânduri sub formă de divan; 4 măsuțe de scândură; 2 cuiere de sârmă; 2 hambare pentru faină din scândură; 11 butoaie de lemn; un cactus și 2 oleandre; o etajeră de bucătărie; 7 scăunașe; o piuă de lemn; 2 ciubere mici; un butoiăș pentru ulei; o putină mică; una cociorvă de fier; trei ulcele; un ceaun; 4 farfurii; 2 străchini de lut; 7 ulcioare; 2 oale de lut; un bidon de fier pentru gaz; 13 știubeie: un știubei pentru zolit: un vârtelniță; 2 mașini de bătut porumb; una tocilă de mână; una doniță; 15 buc. de țiglă, 2 scări; 5 scaune lungi de scânduri; 2 drape; 2 boroane; un plug cu un fier; una semănătoare cu 11 rânduri; una sanie de 2 cai cu coș; una cușcă pentru porumbei; una căruță cu trei roți; 4 săni; 3 ciururi, un ciubăr pentru spălat; un cântar zecimal cu 8 greutateți; una letca cu manivelă; una vânturătoare cu 5 site; una oală mare de fontă; un butoi cu 100 kg sâmânță de cânepă;

una plită cu trei găuri 6 cercuri; 2 țăpae, o lopată de lemn; una vârtelniță pentru bumbac; 2 loitre, una dimirlie, un ciur de sârmă; una urzitoare, 10 putini; una opală, o știuliuva de 3 cai; știuliuva de 2 cai, 3 orcicuri; una per. stative, un fulgac; 2 tânjăli un jug; 4 brusuri pentru drapă; 9 chite de cânepă; una mașină de tocat sfecele; 2 coveți mici, 2 căușe, una ladă; un fund de tocat carne; 4 rotițe cu osie; 4 leuci; o ciutură; o stiuliuvă de fier; una trăsură cu trei roți, una pâlnie, 3 treuce de piatră, un coș de trăsură; una melită; 1000 kg lemn și 100 kg fer vechi: 17 șervete, 6 perne, 3 saltele; 2 perechi de pantofi de damă; una pereche de șoșoni, una pereche de galoși; 8 spete de țesut, 2 curele; un dulap cu 3 sertare, 9 tăvăli; un lighean smălțuit, 39 m. pânză de saci; 38 sculuri tors spălat, una plapumă mică; un coș și o față de saltea; un cearceaf pentru plapumă, una cuvertură; 26 farfurii, 23 furculițe; 2 lingurițe de ceai, 6 linguri de lemn; una lădița cu capac, un cuțit; 2 perechi foarfeci de grădină; 19 pahare, una garnușcă de sticlă; două garafe, un vas de sticlă marș un taler pentru pâine, una saharniță; două căciuli, două perechi de mănuși de lână; una perechi de pantaloni de suman pentru cizme; una tunică, un costum bărbătesc de lână; una coftă de lână și douăzeci de mosoare; una lampă fără sticlă și pălărie; una masă demontabilă, una canapea: 33 metri pânză diferită; 2 fețe de masă, 6 broderii și 10 perdele; 27 de țoluri, una pereche de saji, una covată; covoare, una ladă, una perie de haine; una plapumă pentru copii, una albie; una măsuță rotundă, un cojocel; un leagăn de fier, una icoană; una tava de aramă, una plită; 1 kg de lână netoarsă și 8 kg de lână toarsă; una pereche cizme vechi; 6 oi, una mânzată. În rest acțiunea s-a respins ca nefondată. (f.d. 9-10, vol.II).

La data de 24 februarie 2017, Negru Fiodor a declarat apel împotriva hotărârea Judecătoriai Soroca, sediul central din data de 01 februarie 2017, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii constatării faptelor cu valoare juridică, emiterea unei decizii noi privind admiterea integrală a cererii (f.d. 7,19-28, vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 august 2017 a fost respins apelul declarat de Negru Fiodor, cu menținerea hotărârii hotărârea Judecătoriai Soroca, sediul central din 01 februarie 2017 (f.d. 49-54, vol. II).

În motivarea soluțiilor adoptate, instanțele ierarhic inferioare au constatat că, în anul 1941, Negru Feodor xxxxt a fost supus represiunii politice și deportat împreună cu familia sa (soția- Negru Ioana xxxx, mama/bunica- Negru (Indricean) Olga Nicolae, fiica-Negru Valentina, fecior – Negru Emilian și fiica– Negru Elizaveta), iar toate bunurile imobile și mobile au fost confiscate și transmise în MTS.

Instanța de apel a mai constatat că, potrivit certificatelor de reabilitare eliberate de către Procuratura Generală a Republicii Moldova, Negru Feodor xxxxxx, Negru Ioana xxxx, Negru Valentina Fiodor, au fost reabilitați de către procuratura RSSM. Iar potrivit Decretului Prezidiului URSS din 16 ianuarie 1989 “Cu privire la măsurile suplimentare întru restabilirea echității față de victimele represiunilor politice din anii “30-40 și începutul anilor 50”, Negru Fiodor a fost reabilitat.

Prin urmare, raportând suportul probatoriu la circumstanțele pricinii și pretențiile formulate de către reclamant, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a Curții de Apel Bălți a conchis că, instanța de fond în mod just a constatat că, petiționarul

Negru Fiodor este moștenitorul victimelor represiunilor politice, care solicita constatarea faptului care are valoare juridică prin stabilirea de către instanță a bunurilor confiscate.

În același timp, Colegiul civil al Curții de apel Bălți a remarcat că, instanța de fond, reieșind din volumul pretențiilor formulate, raportate la materialul probatoriu din dosar, a constatat în mod just faptul că, reclamantul nu a probat precum că toate bunurile indicate de petiționar în cerere, ar fi aparținut cu certitudine familiei Negru. Or, argumentele aduse de către petiționar în susținerea cererii sale de constatare a faptului ce are valoare juridică și anume referință la temeiul deportării rudelor sale /deținerea pământurilor în proprietate, a obiectelor și hainelor de lux, denumirea acestora „culaci” etc/, au fost considerate ca lipsite de relevanță și consistență și nu indică asupra faptului că familia Negru a deținut mai multe bunuri decât cele menționate în procesul verbal de inventariere. În același context, Colegiul Civil al Curții de Apel Bălți a reținut că, instanța de fond corect a constatat drept probată existența și confiscarea a 102 articole incluse în procesului verbal de inventariere din 1941 /f.d. 42/.

Instanța de fond și cea de apel au respins și au considerat lipsită de temei cerința de constatare a faptului confiscării bunurilor în mărime solicitată de petiționar și anume : ceas de buzunar Schaffhausen din aur, ceas de muzică de podea cu pendul bronz aurit, peste 2 metri înălțime; ceas de șemineu din porțelan Meiisen; oglindă antică și aurită cu înșeri peste 2 metri înălțime; garnitură pentru sufragerie formată din bufet mare de 3 metri lățime și 2 metri înălțime cu 2 uși, cu vitrine de cristal, vitrina cu ancadrament și canapea două locuri – tot din lemn prețios și sculptate manual; patru seturi rusești de tacâmuri pentru șase persoane (în total 24 persoane) 168 de piese din argint, anii 1908-1917, argint, cu greutatea unui set de 2670 gr.; 2 seturi de tacâmuri Paar es Wolfers pentru 12 persoane, compus din 106 piese fiecare, din argint (zestrea fetelor); un samovar de argint emaliat Cloissone; bombonieră mare de argint și interior aurită; covor din mătase și lână; dormitor din rădăcină de trandafir fabricat în Austria – compus din 2 paturi, 2 dulapuri, 2 noptiere și o comodă cu o oglindă de cristal; set serviciu de masă din porțelan cu borduri pictate cu aur alb și aurit pentru 26 persoane Limoges Francez cu peste 160 piese; scaune tapiserie AUBUSSON; icoană Rusească pictată pe lemn datată din anul 1734, dimensiuni 35 cm/30 cm; 10 monede de aur a împăratului Nicolai; 3 brățare de aur 14K de 20 cm lungime, 5 cm lățime cu greutatea de 30,81; inel cu coral, aur 14 ct, greutatea 11,3 gr.; inel cu diamant, aur 18 ct, diamant aproximativ 2,25 ct 6/6, greutatea 4,1 gr.; inel cu diamant și safir, aur, diamant aproximativ 0,98 ct 2/5,8 safire aproximativ 0,80 ct, greutatea 4,9 gr.; inel cu ametist și diamante, aur, proba 56, 8 diamante- 0,40 ct, 72 diamante 0,36 ct, greutatea 22,4 gr.; inel cu safir și diamante, 42 diamante -0,21 ct, safir – 9,5 1/3k, 2 safire-0,02 ct, greutatea 6,1 gr.; inel cu safir și diamante, aur 583, platină 950, 1 diamant kr. -58 –1,7ct, 6/5, 4 diamante -0,04 ct, 2/3, greutatea 5,1 gr.; cercei și inel cu smaralde și diamante, aur 56 proba, 3 smaralde-19,4 ct, 5/k3, 30 diamante- 0,72 ct 4/4 și 18 diamante – 0,18 ct 2/2, greutatea 14,1 gr.; cercei cu coral, aur 14 ct, greutatea 7,1 gr.; cercei cu diamante, aur 56 proba, 14 diamante – 3,68 ct 5/6-7/7, greutatea 8,45; cercei cu safir și diamante, aur 56 proba, 2 safire- 5,25 ct, diamante, greutatea 8,1 gr.; cercei cu safir și diamante, aur 56 probe, 2 diamante-0,46 ct 5/4, 4 diamante – 0,04 ct3/3, 2 safire - 6,0 ct 1/4 gr., greutatea 6,7 gr.; lanț din aur greutatea 100,17 gr., lanț din aur, greutatea 64,2 gr.; lanț de aur greutatea 43,3

gr. 31. Or, prezentând în susținerea poziției sale pozele anexate la materialele cauzei, se reține că, nu este probat faptul că anume aceste bunuri au aparținut familiei Negru, pozele fotografice fiind prezentate cu titlu de mostre și cu mențiunea că bunuri de genul respectiv ar putea aparține familiei represate, fiind din spusele petiționarului asemănătoare cu cele, care ar fi fost în familia bunelului său. Însă o asemenea argumentare nu a putut fi reținută de către instanțele judecătorești ca o probă pertinentă, generatoare de apariția unui drept real.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 23 noiembrie 2017, Negru Fiodor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoria Soroca, sediul central din 01 februarie 2017, în partea ce ține de respingerea cerințelor petiționarului Negru Fiodor privind constatarea faptelor cu valoare juridică, precum și a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, cu pronunțarea unei noi decizii prin care se constată faptul care are valoare juridică și anume posesia și folosința bunurilor imobile și mobile, care au aparținut în proprietate lui Negru Feodor xxxx, Negru Ioana xxx, Negru (Indricean) Olga xxxxxx, originari și locuitori ai satului Stoicani, raionul Soroca, RSSM, până la supunerea represiunilor politice, compusă din 269 poziții, conform anexei prezentate (f.d.62-71, vol.II).

În motivarea recursului a manifestat dezacord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Recurentul a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, examinând arbitrar probele prezentate de către petiționar, insistând că a prezentat suficient suport probatoriu care ar demonstra bunurile care aparțineau familiei deportate și anume procesele-verbale de audiere a reprezentanților autorității publice din 18.03.1949, certificatul nr. FG-4 din 11.06.1941, prin care s-a indicat că Negru Feodor xxxxxx deține 28 ha de pământ și folosește munca altor persoane.

Verificând argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Negru Fiodor este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 decembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor câte o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 86).

Având în vedere că intimații nu au prezentat referințe în termenul acordat, admisibilitatea recursului urmează a fi decisă în lipsa acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit materialelor dosarului și anume avizelor de recepție/de livrare (f.d. 57-59), decizia Curții de Apel Chișinău din 15 august 2017 a fost recepționată de către participanții la proces la data 27 și 28 septembrie 2017, astfel recursul depus la data de 23 noiembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Negru Fiodor, care este parte în proces, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în

care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Negru Fiodor inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Negru Fiodor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton